

nu venter sig saa meget af, skulde kunne foreligge. Allerede i 1906—07, da Forhandlingen om Toldloven fandt Sted, blev der i Toldudvalgsbetænkningen af det ærede Medlem fra Saksøbing (Rørdam) fremhævet, at man maatte ønske, at Regeringen vilde følge de Opfordringer, der vare rettede til den, om ved den forestaaende Ejendomskyldvurdering at tilvejebringe en Konstatering af Grundværdien. Men Regeringen tog ikke Hensyn hertil. Ejendoms- skyldvurderingen fandt Sted, uden at man havde forsøgt at konstatere Grundværdien, og saaledes maa man nu vente paa det Materiale, som søgtes tilvejebragt ved den af den radikale Regering gennemførte Beslutning om Prøvevurdering. Derfor er det blandt andet ogsaa umuligt nu at inddrage dette store Spørgsmaal, som jo ikke kan overspringes, hvis der er Tale om en virkelig Finansplan, thi i en virkelig Finansplan er dog Spørgsmaalet om Grundskatternes Stilling noget af det allervæsentligste, og derfor siger den højtærede Finansminister ogsaa, at han godt kan tænke sig senere at være med til at lave om paa hele dette Skattesystem og være med til Forhandlinger, som maaske ville være mange Aar.

Grundskatterne spille jo for Øjeblikket en meget formindsket Rolle i vort Statskattesystem. I 1901—02 var Skatten paa fast Ejendom her i Landet 11 Mill. af 62 Mill., altsaa 17—18 pCt. Hvis den Skatteplan, den højtærede Finansminister nu har forelagt, gaar igennem, ville Ejendoms- skatterne omfatte 5,8 Mill. af 94½ Mill., altsaa være gaaede ned til 6 pCt. Det er jo en meget ringe Bestanddel af Landets Statskattesystem, der her er Tale om. Forholdet forandres meget, naar det kommunale Skattesystem medinddrages. Men i en virkelig Finansplan maatte ogsaa netop saadanne Spørgsmaal som Sammenstilling af Statskattesystemet med Kommuneskattesystemet, hvorledes de gribe ind i hinanden, hvorledes de bedst kunne spille sammen, hvorledes de bedst kunne ordnes, være af afgørende Betydning. For det foreliggende Forslag har den højtærede Finansminister paakaldt et engelsk Navn; den højtærede Finansminister paakalder gerne en eller anden engelsk Statsmand, og her har han paakaldt Lloyd George's Finansreform. Men den højtærede Finansminister er jo ikke uvidende om, at Lloyd George's Finansreform i højeste Gråd er præget just af Grundskattespørgsmaalet, ja, det var vel til syvende og sidst dette, der gav denne Finansreform dens Mærke.

Det er beklageligt, at den højtærede

Finansminister, som det ene Aar erklærer, at han vil være neutral paa en saadan Maade, at man kunde formode, at han senere vilde være principiel, atter næste Aar erklærer sig at være neutral og skyder de principielle Standpunkter flere Aar ud i Fremtiden. Men Grunden er altsaa, at han har Hastværk. Dette Hastværk præger ogsaa selve Skatteplanerne. Der er ingen som helst dybere Belysning af Spørgsmaalet fremlagt i Motiverne eller fremsat af den højtærede Finansminister. Et saa vigtigt Spørgsmaal i en Finansplan som Forholdet mellem Statens Gældstiftelse og Erhvervelse af Formue affærdiges med et Par Ord af den højtærede Finansminister om, at Renten af nye Laan bør dækkes med Renteindtægten af nye Aktiver, men der foreligger ingen som helst Fæstnelse af disse Ord i Motiverne eller Belysning af dem gennem Tal, der paavise, hvormed Aktivmassen er forøget, og hvorledes dens Forrentning stiller sig. Heller ikke det vigtige Spørgsmaal, hvilke Arbejder der forestaar i Fremtiden, belyses paa nogen indgaaende Maade. Derom siger den højtærede Finansminister, at han har talt med sine Kolleger, som have sagt ham, hvilke Arbejder der kan ventes, at de ville være af den og den Art, og at de rimeligvis paa Grund af Finanslovens naturlige Elasticitet ville kunne dækkes, naar disse Skatte- lovsforslag blive vedtagne. Men nogen Op- lysning af fast Karakter findes aldeles ikke. Princippet i disse Lovforslag er: Her er en finansiell Nødtilstand til Stede, jeg maa hjælpe mig ud af denne Situation paa den hurtigst mulige Maade. Kassen er omtrent tom, den skal fyldes, og saa holdes Beholderen hen under de gamle Skattehaner. Den egentlige finansielle Skatteforhandling er opsat til senere.

Ethvert Kompleks af Love kan i og for sig kræve at bedømmes ud fra dets Forudsætninger, og jeg skal ogsaa gerne være med til at bedømme disse Planer ud fra deres Forudsætning, at det altsaa er nødvendigt at tilvejebringe et vist Beløb, og at det maa tilvejebringes straks. Det første Spørgsmaal, man maa stille sig, naar disse Planer skulle bedømmes efter deres Forudsætning, er, hvor meget det er nødvendigt at tappe i Beholderen. Den højtærede Finansminister har besvaret Spørgsmaalet paa den Maade, at han opstiller et Finansbudget for 1912—13 og erklærer, at det er et Normalbudget. Han siger saa, at dette giver saa og saa meget Underskud, hertil kommer saa og saa meget paa Tillægsbevillingsloven, saa og